

EDINOST

Glasiilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

»V edinosti je moč.«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, »Neva tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Torrente« »Nuova Tipografia«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav eno; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Narodnost in država.

(Drugi del konca).

Pisatelj ima prav, ko trdi, da je treba v ustavni državi, v kateri pride na površje zdaj liberalna, zdaj konservativna stranka, skrbeti za to, da se načela prehitro in brez vsacega prelaza ne menjajo. V tem obziru je priporočljiva zmernost ne le vladi, temuč tudi strankam, kajti, ako zmaga konservativna stranka in hoče kar naglo vajete preveč napanjati, morajo se ti vajeti k malo utrgati in stranka se je morda za več časa onemogočila.

Zmernost pri uvajanju novih načel in novega postopanja je sploh najbolj priporočljiva vsakemu državniku, kajti nič ni nevarnejše gledé države, nego prenapetost in skakanje iz ene sisteme v drugo.

Ustavna forma vlade je tudi po našem menenju za naše razmere še vedno najboljša, in naj italijanski pisatelji še toliko pišejo proti parlamentarizmu. V ustavni državi ima javno menenje svoj opravičeni vpliv; ono je korektiv in sodišče za poslance naroda. Da ima tudi parlamentarizem svoje pomanjkljivosti, to je gotovo, ali vsaka forma vlade jih ima.

Vsakdo pa mora vendar priznati, da načelo ustavne vlade zadosti dobro varuje ljudske pravice, ne da bi prevrglo ves društveni red, kakor bi to storila razna radikalna načela, katera se izražajo v ljudovladi, v komunizmu in socializmu. Vsa ta načela dajo jako malo garancije za stalnost; kder pa ni stalnosti, tam tudi ni pravega napredka, kajti brez miru in so-

lidnosti v državi ne množi se poduk in tudi blagostanje ne.

Da pa nobena država brez dobro urejenih financ ne more napredovati, tudi to je istina, prav tako mora država propasti, v kateri se preveč širi borsna igra, in v kateri je vse bogastvo papirnato, le navedeno, podobno hiši iz papirja, katero prva burja odnese.

Da se v ustavni državi vrše mnoge protekcije, to je naravno, kajti poslanci so navadni ljudje, podvrženi človeškim slabostim in strastim, ali v republiki je gotovo protekcijonizem še večji. Sploh ima pisatelj prav, ako zagovarja ustavno državo nasproti vsem drugim formam vlade, tudi se ne more pobijati njegova trditev, da je cinizem in preširoka vest onih, ki so na čelu državi, tej zadnji veliki nevarnejša, nego vse rovanje socialistov.

Ali pisatelj je moral dobro premisliti, da so v Avstriji korupcije do najvišje stopinje povzdignoli baš pristasi one stranke, ki je hotela nemško Avstrijo, in katera še danes trdi s pisateljem samim, da Avstrija mora postati ali nemška, ali pa mora propasti.

Pisatelj se celo mej vrstami tolaži, da se ta poprejšnja tendenca avstrijske politike zopet povrne, kar pa Bog varuj, ker potem bi se kmalo tudi pri nas vgnjezdile uprav arabske, boljše turške razmere, katere pisatelj gotovo boljše pozna od avstrijskih.

Avstrija, tega naj si bode bivši minister gotov, nema več sredstev ni moči, da bi vsa avstrijska ljudstva ponemčila; za to delo je prekasno.

Ako hoče Avstrija se dobro razvijati, mora danes v prvi vrsti računati se svojimi Slovani, in ona ne sme niti tega dela dosti zamuditi, kajti vsaka zamuda v tej zadevi bi jej utegnola postati osodopolna.

Da more bivši minister tako tja v en dan govoriti o podrejenju avstrijskih Slovanov pod nemški jarem, to ne kaže nič drugega, nego žalostno resnico, da ima Avstrija dosti preveč takih državnikov, kateri premalo poznajo nje zgodovino, še manj pa nje današnje faktične razmere.

Vsa Avstrija sestoji skoraj iz dveh tretjin Slovanov, in ta ogromna večina krepkega ljudstva naj bi se pokorila 7 milijonom Nemcev, in okolo 4 milijonom pravih Madjarov, in morda kot smešnim zaveznikom 200.000 Primorskim Italijanom.

Kateri pameten državnik more kaj takega še danes trditi. Solidarnost mej Slovani danes postaje toliko večja, kolikor bolj se na nje pritiska, in Avstriji bi bile popolnoma vezane roke, ako bi hotela še enkrat začeti Giskrijade in Auerspergijade, ona ne bi mogla proti Jutrovem nobenega sigurnega koraka storiti, da ima doma nezadovoljne Slovane, kajti vsak tak korak bi jo več približal največji nevarnosti.

Vsak pametni državnik torej danes more videti, da se mora Avstrija prej ko prej preleviti v federalistično državo, v kateri bi uživali Slovani svoje popolne narodne pravice. Tukaj na Jugu naj se ne zavira Slovanom gospodarstvo po peščici tako in tako nezadovoljnih Italijanov, ampak osnuje

naj se prej ko prej politična administrativna grupa iz vseh onih dežel, v katerih prebivajo Slovinci in Hrvatje v veliki večini, s tem postavi Avstrija naravno trdnjavo proti južnemu sosеду, kateri potem tudi najboljše uvidi, da tukaj nema iskati ničesar.

Oni državnik, ki pa misli, da ta cilj doseže z nemčevanjem, jako se moti, kajti poskušnje so dokazale, da je nemčevanje na Primorskem rodilo: ne ponemčevanja, ampak poitalijančevanje, katero pa ne more biti v interesu Avstrije.

Na severju mora prav tako Avstrija prej ko prej stalno vrediti razmere z Čehi in Poljaki, kateri se danes ne dajo več ponemčiti in morejo z velikim uspehom odbijati vsako enako nasilje. Ako pa je na Ogrskem po priznanju pisatelja samega jako nevarno postalo madjarizovanje, gotovo ne bode manj nevarno nemčevanje in centralizovanje takraj Litave.

Danes uže Nemci iz prave Nemčije, pristasi Bismarkovi, svetujejo Avstriji, naj se prej ko prej poravnava se svojimi Slovani, in to iz čisto nemškega stališča, češ, da Avstrija dela le panslavizmu v roke, ako prej ko prej ne postane kolikor toliko Slovanska država, katera naj bi iz slovanskega stališča Rusiji postala tekmovalka; kako more potem še avstrijski državnik govoriti o političnem podrejenju avstrijskih Slovanov pod avstr. Nemce?

Naj bode to zadosti v dokaz, da Avstrija mora slovo dati za vselej

PODLISTEK.

Posledki.

Novelica.

Tam, kder pljuskajo siloviti valovi Jadranskega morja ob strme bregove, stala je nekaj bela hišica z nizko streho, dvema malima oknom in z nizkimi zelenimi vrati. Nikdo ni vedel, kdo je človek, ki prebiva tu. Bil je to mož krepkega stasa, skoraj visoke rasti, velikih oči z še večimi obrvi, dolzin brk pol nosom in ogromne sive brade. Pastirji, ki so pasli to živino, bali so se ga. Nobenemu ni mož dal k sebi. Ljudje iz bližnje vasi so se ga sploh ogibali, če tudi ni nikomur nič žalega storil. Po letu je prihajal v časih k maši, a v vasi se ni nikoli dolgo mudil in odšel je spet v svojo malo kočjo, na svojo malo posestvo, katero ni obsegalo dosti več od pedi zemlje. To je bil čuden mož kupil od občine z uvetom, da jo po smrti zopet njej prepusti. Obdeloval jo je za kratke čase už. Štirideset let in nikdo ni vedel ni kdo je, ni odkod je. Kar je potreboval za hrano, hodil je sam kupovat in kuhati si je tudi sam.

Kakor vsi vaški otroci, bal sem se tudi jaz tega človeka. Nobeden mu ni vadel ni za ime, ni za domovje, ni če kaj molči; vaške klepetulje so celo trdile, da je sam hudnik v človeški podobi.

Ko sem se nekoč kot dijak sprehajal ob časi jesenskih počitnic ob obrežju, prišel sem nekako nehoté do tega čudovitega človeka. Prišel sem do njegove kočje. Bilo je uže proti večeru. Nebo je bilo oblačno, mrzla sapa je pihala čez morje, koje je gnalo valno veče in veče valove. Nek otročji strah me je prešinol, ko sem se bli-

žal kočji. Skoz malo okence je gledala siva glava na širo morje ter motrila, kakó se boré silni valovi, kako hité ladje z brodovi v zavetje. Ko opazi mene, umakne se z okna. Čez nekaj časa se pa odpro vrata in osornim glasom me stariček praša, kaj hočem tu na njegovej zemlji. Počutkom sam nisem vedel, kaj bi mu odgovoril; razmišljeval sem: ali bi mu rekel, da bi rad v zavetje opazoval bližajoči se vihar, ali da bi se rad obranil silo-ga vetra. Konečno se odločim za drugo, če tudi bi bil lahko došel še pred viharjem domov.

Stariček me je nekoliko časa motril od nog do glave, potem je pa zmajal s svojo sivo glavo ter mi namignol, naj grem za njim. Stopil sem v hišico. V njej ni bilo skoraj nič posebnega, kar pa vendar nisem smel zamolčati, to hočem dobrovoljnemu čitatelju in čitatelji tukaj navesti. V jednem kotu je brlela alkoholova luč pod trinogom, na kojem je bil lonec. To, mislim, bilo je staričovo ognjišče. V drugem kotu blizu okna je bila majhna miza, na njej nekaj knjig, pisalna priprava, nekaj papirjev in puška. To je pa vendar čuden človek, tako sem si mislil. Čemu neki puška in celo na mizi. Strah me je malo minol, ko sem opazil, da jo je stariček prav poprej le snažil. Nid mizo na steni je visela slika mlade ženske. Čuden, nek neprijeten vtisak je vplival na me, ko sem premišljeval ter razsodil, da se to pač ne strinja: siv stariček in pa mlada ženska. Razum drugih navatnih priprav ni bilo v sobici nič drugega.

Stariček mi ponudi stol pri oknu; sam pa se blizu luče motré me še vedno kakor da bi hotel kaj posebnega najti v mojih očeh. Po dolgem molčanju stariček vendar spregovori: »Od kod si?« Ko mu odgovorim, praša me še, kaj delam. Povem mu, da studiram v šoli gimnazijo. Stariček se lice očitno spremeni.

»Glej«, nadaljuje, »tudi jaz sem študiral in bil vesel kakor setaj vi, a pride starost in človek postane ozbiljen. Človeško življenje je spremenljivo. Po njem se drve valovi ter udarjajo drug ob drugega, kakor tam le na morji. Ali ne opazujete me prehitro, nisem vam hotel s tem reči, da ne smete biti veseli. Le veselite se, dokler ste še mladi. Saj sem vam uže povedal, da sem se i jaz veselil, ko sem bil v vaši dobi ali — — — obmolknol je in solza se mu je utrnola.

Spoznal sem, da ima ta človek jako žalostno minolost. Molčala sva oba.

Slednjič pomeha nekoliko veter in jaz sem se poslovil od starička, kateri mi je prijazno segel v roko ter me povabil, naj ga kmalo zopet obiščem.

Nekaj dni pozneje sem bil zopet pri stariču. Bilo je kmalu po polnoči. Setel je pri hišici in pušil tobak iz svoje dolge pipe. Vre ne je bilo lepo in jasno. Sinje morje je bilo mirno in gladko in čisto kot ribje oko. Daleč tam so bile ladje z belimi jadr, katera so bile opazovalčevemu očesu tako majhna, ko beli lahodje ob obrežju. Ko me je stariček opazil, šel mi je nekoliko korakov naproti, prijazno me pozdravil ter povabil sabot. Sed sem zraven njega in on je začel: »Ko ste bili zadnji krat pri meni prikupil ste se mi bili zelo s svoj m vedenjem. Zdeli sta se mi nekako znani, čeprav Vas nisem še nikoli do tedaj videl.

Potem stariček umolkne. Popravi ogenj v pipi, spusti prav gsto nekoliko dimnih oblakov iz nje, pogleda si sivo, dolgo brado ter se ozre po morji.

Po morji sem je prihajal velik parnik s tremi jadrniki. Din se je iz njega valil skoraj naravnost v oblake. Ko ga je stariček opazil, začel je zopet govoriti, kakor da bi hotel prognati si vse neprijetne misli in spomine.

»Vem, da se mi tudi vi čudite, ker bivam tako sam. Res, čuden človek, ne li?« dejal je in privkrat sem ga videl, da se je malo nasmehol.

»Dragi moj, povejte mi, ali ste poznali svoje stariše?« Zelo me je iznenadilo to prašanje. Kaj mora vendar videti ta človek toliko simpatičnega na meni, da me praša to, kar še sam nisem mnogokrat mislil; kajti oče in mati sta mi bila ubožna ter sta mi umrla, ko sem bil mlad. O! tedaj sem pa pri bogatem svojem strici, kateri prav očetovski zame skrbi. Povem tedaj, da sem jih le malo poznal. Vidno se je spremenil moj sosed pri teh besedah. Gostej se je valil dim iz njegove pipe in on je še dalje molčal. Povabil me je slednjič v svojo hišico, kjer sva pila bri jevec. Pijača je razgrela stariču možgane. Nenačoma je začel:

»Gospod Vi se boste čudili mojemu vedenju. Ko sem Vas prvkrat videl, imel sem o Vas vse drugačno menenje nego sedaj. Obraz Vaš se mi je zdel nekako znan, a pozneje sem izprevidel, da sem se jako varal. Ali ker vidim, da so mi odmerjeni le še kratki dnevi, nočem vam zakrivati, zakaj sem se tako zelo pomotil, ko sem Vas prvkrat videl. Povem vam pa, da ste Vi prvi v tem kraju, kateremu zaupam.«

Stariček je govoril jako navdušeno. V srce se mi je smilil, ko sem spoznal, da ga mučijo spomini na minolost, ki so mu učinili in zagrenili vse življenje. Krepko sem mu stisnil roko ter se mu zahvalil za zaupanje. To ga je vidno razveselilo. Zlivši čašico brinjevca v grlo začne:

(Konec prih.)

nemčevalnej politiki in centralističnej osnovi, ter da mora le kot federalistična, vsem v njej živečim narodom, v prvi vrsti pa slovanskej večini pravična država napredovati. — Da se k temu cilju vedno bolj približuje, uprav v tem prepričanju vidimo mi neko jamstvo za lepšo bodočnost Avstrije, nikoli pa ne v slabo mej vrstami skritimi upi pisatelja, bivšega ministra.

Dr. Tr.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V poslanski zbornici je 23. t. m. poslanec Bärnfeind interpeliral zastran nevarnosti razširjenja goveje kuge iz Bosne. Poslanec Meznik je priporočal olajšavo obdajevanja »bitniških in gospodarskih zakonov«. Potem je poslanska zbornica na predlog poslanca Zeithammer-ja izročila oba načrta zoper anarhiste odseku štirindvajset udov, izvoljenih iz vse zbornice. Vlada predloga glede predrugeče volilnega reda za državni zbor za dunajsko okolico, izročila se je po daljši razpravi odseku za volitveno predrugečo. Vlada predloga, glede vredbe rek v Galiciji, izročila se je po živeli razpravi z 112 glasovi proti 74 odseku 24 udov, izvoljenih iz vse zbornice. Poslanec Menger je naglašal, da se Galiciji daje prednost pred drugimi deželami in da bi treba bilo ozir jemati na vse reke v državi. Poslanec Czerkawski pa se je opiral na to, da se za Galicijo uže sto let nič ni storilo in da je skrajni čas, da se tudi zanjo kaj stori. Poslanec Suess je izjavil, da se vsem drugim deželam stori neznanska krivica, ako se predloga pozakonit. Vse pruge vladine predloge so se v prvem čitanju izročile zadevajočim odsekom.

Proračunski odsek je 26. t. m. sprejel Jirečekovo resolucijo, ki vladi nalaga, naj se podviza z razpravami glede vredbe bogoslovskega poduka na praškem vseučilišču; temu nasproti pa je bila odbita resolucija poslanca Sturm, naj se ustanovi bogoslovna fakulteta na českem vseučilišču v Pragi.

V ogerske poslanske zbornici je bil 24. t. m. zavrnjen predlog poslanca Ugron glede samouprave katoliške cerkve. Hrvatje so se glasovanja vzdržali.

Vnanje dežele.

Mej Rusijo in Nemčijo se je sklenila pogodba zastran vzajemnega izročevanja nemških, oziroma ruskih podanikov pri teh le hudodelstvih in pregreških: naklepi zoper osebo vladarjevo in vladarjeve obitelji, umor, poskušeni umor, po zakonu prepovedano delanje in hranjenje razpokljivih tvarin.

Italijanska poslanska zbornica z laj razpravi kolonijalno politiko. — 23. t. m. je Depietis zahteval 150.000 frankov kredita za podporo onih gorskih vasi, katere so poškodovale plazi. V egiptovskem prašanju je italijanska politika prava šviga švaga čez dva praga, ona sicer sprejema predloge vevlasti, ali pravi, da bi enketa Anglijo razžalila in priporoča, naj Evropa odstopi od tega zahtevanja, ako Anglija prevzame mejnarodno poročstvo.

Italijani se pripravljajo na to, da zasedejo Beikul pri Asabu, ker je egiptovska posadka to mesto zapustila. To pa se je zgodilo, ker je angleška vlada tako hotela ter Italiji to zasedenje priporočila; da je Italija dolge svoje prste takoj stegnila na Beikul, kdo se bode temu čudil; saj je znano vsemu svetu, da Italija pobira kosti, katere jej drugi mečejo v usta.

Volitve v francoski senat so bile zadnji ponedeljek izvršene; i voljenih je bilo 67 republikancev in 20 konservativcev. Republikanci so pridobili 22 sedežev.

Na angleško vlado se valé iz vseh strani tolike težave, zapreke in preglavice, da je čudno, da ne omaga pod vel ko težo. Domá se ima bojevati z nevidnim, pa toliko nevarnišim sovražnikom — dinamitom, gledé zunanjih zadev je navskriž v svo Evropo, vojna v Sudanu jej dela skrb i na vseh krajih sveta se kaže dan na dan

nove nevarnosti, posebno pa v Egiptu. — Dinamitardi ne mirujejo, ampak vedno gosteje in groznejše se oglašajo. Ne mine teden brez atentata v Londonu. 24. t. m. so bili trije dinamitni atentati, dva v poslopih poslanske zbornice in eden v staroslavnem pa tudi zlopovestnem gradu Tower. Poslopije poslanske zbornice je močno poškodovano, dva rednika in še neka druga oseba so hudo ranjeni. V gradu Tower so vse šipe v oknih popokale, vstal je ogenj, kateri so pa k malu pogasili; več oseb je bilo nevarno ranjenih. — In kaj bo z Egiptom, ki je postal največja rana v angleškem životu? Avstrijska, nemška in ruska vlada zahtevajo s francosko vred, da se tam varujejo interesi teh držav, in če te vlade prevzemó poročstvo za posojilo, katero Egipt neohodno potrebuje, potem zadobé tudi pravico do nadzorstva egiptovskih financ in s tem vse egiptovske uprave. Potem pa bi Anglija vse zgubila, kar si je za vojno pridobila, i še pri tem ne bi ostalo, tudí sueški kanal bi se odtegnol neomejenej angleške oblasti, v angleških nasebinah bi vstal upor za uporom in one bi odpadle od Anglije kakor odrezane veje. Ali se tedaj Angleška more udati zahtevanju vevlasti, in kaj potem, ako se upre? Za resnico, izvolje je težko, vsakako pa osodopolno.

S francosko-kitajskega bojišča se 24. t. m. poročá, da s Francozje napadli močne utrdbe kelunške, pa bili odbiti ter so zgubili 75 mrtvih in ranjenih.

Nove Guineje južne kraje namerjava angleška vlada si ovojiti.

Senatu severno-amerikanskih držav je 25. t. m. predložil Edmund načrt zakona zastran ubranjenja in kaznovanja hudodelstev, storjenih v zedinjenih državah in družih deželah z razpokljivimi tvarinami.

DOPISI.

V Trstu, 23. januarja. — Danes 23. t. m. so se pokopali zemski ostanki prerano umrlega g. Antona Šeklija, bivšega učitelja in predsednika narodne čitalnice v Kobaridu.

Umrli jel je bolehati o velikej noči lanskega leta in trdovratna ter pogubonosna sušica ga je primorala, napotiti se v tržaško bolnišnico, kjer je po dolgej, mučnej bolezni izdihnul blago svojo dušo v 21. dan t. m. Kako je bil rajski priljubljen vsem znancem njegovim, pokazalo se je o njegovem pogrebu kajti, da si je umrl v tujej zemlji, daleč od svojega ljubljene Kobarida, imel je krasen pogreb; udeležilo se ga je nad 80 g. učiteljev in profesorjev, njim na čelu g. nadzornik Klodič, ki je se svojo ljubeznivostjo tolažil brezupnega očeta rajnega. Prišlo je tudi iz šoških hribov k pogrebu mnogo gospodov, ki so rajncemu izkazali poslednjo čast. — Unet za svoj narod, delaven, trudljubiv, bil je najblažji učitelj, ki so ga imele naše gore. Umrli je sicer zata svet, a njega spomin bo vedno živel me vsem, ki so ga poznali. »Bodi mu zemljica lahka«.

V tržaške okolici, 22. januarja. — Čitali smo v »Imparziale« od 13. t. m. in tudi v št. 4. Edinosti, kako je razvpiti g. Iv. M. Lovrenčič obžaloval svojo zmožo, da se je dal zapeljati neodrešenim, in iz srca nas je veselilo. Ali ko smo čitali zadnjo nedeljo v »Citadinu«, kako se je ta kukavica zopet Poldetu v naročje vrgla, strmeli smo, misleč: kakšna sokrovica se pretaka po trojih žilah, kako trden je tvoj značaj, da te vsaka sapica omaje. Ko še celo g. Poldo na tvoj značaj gradove zida, ko ti priporoča, da bodi zvest vojak »Cikorje«, jasno je ko beli dar, koliko možganov imaš v glavi.

Tudi glasoviti Žrjal, ko je čital dopis iz sv. Ivana v št. 4. Edinosti, rekel je, da Slovenci le z lepa kaj ž njim opravijo, kajti kolikor več hodo o njem pisali, toliko več ho rogovili. Tedaj je on uže star gardist Cikorje in velika škoda, da ni bil rojen proti koncu minolega veka, ker gotovo bi pod Napoleonom I. bil nosil maršalsko palico, kakeršnih pa iredenta ne more zdaj še deliti.

Gospod Vrzota, ko mej svoje pristaje v razgovor pride, pa se takole baha: Jaz sem bil c. k. žandar, tam sem se izučil, jaz sem izobražen, civiliziran in ta ščavarija ne bo mene učila. Toraj okoličani, to vam je vojska Cikorje, to so vaši osrečitelji, to so karabinarji, ki bodo Kranjce čez Opéine gonili, da nas rešijo. Čas je blizo, to se vse zgodi, ko bode rojen Antikrist, ali gorje Cikorji, ko se prebudi kralj — Matijaževa vojska.

Okoličani! ne dajte se preslepiti od breznačajnikov, ki vam denarja in dela obečajo; pomislite, da prav s žulji svojih rok njih žepne polnite, mej tem ko vi le toliko služite, da ubogo živite. Pomislite, prav zdaj, ko huda burja in mraz vam jemljata zaslužek, vsakdanji kruhek, je li kakšen gospod te cikorje toliko usmiljen, da vam iz vaše bede pomore? Jasno je, da ti gospodje nas hočejo porabiti za vse druge namene.

Cikorje pristaje pa vsak trezen okoličan lahko spozna po njih pajdaših. Le poprašajte, kake pošteni ljudi in kristijani so to, in izveste marsikaj, da se bo vam tako gnjusilo, da hoste pljuvali pred njimi, in kadili za njimi. Podgriznik.

Prosek dne 25. januarja 1835. — (Cesarica v Proseku). — Ustrezaje Vašej želji pošiljam Vam popis obiska Nj. V. presv. cesarice v Proseku. To Vam pred vsem moram reči, da istorija v Tagblattu o razgovorjanju našega župnika (ne kaplana) s presv. cesarico je popolnoma izmišljena. Resnica je le to, da je bila cesarica v Proseku, prišla je gori res kakor so časniki naznanili, pa ni bila na Kontovecu, ampak o študenca je šla po nekem oskernem klanec do vojaških barak. (Pot je kazal nek financar, s katerim se je razgovarjala in ga po marsikaterih rečeh popraševala; potem ko je prišla k znamenju (milij) pred pokopališčem, mesto da bi bila šla po glavnej cesti v vas, krenola je proti pokopališču, potem po poti zad za pokopališčem, prišla je od zadnj v vas do cerkve. Resnica je tudi, da je gosp. župnik cerkev odprl, da pa dam ni poznal, to je tudi res, pa saj večkrat mora cerkev odprati, kajti večkrat gospe, katere gori donajajo, žele v cerkev, ker pa cerkovnika pri cerkvi ni, odpre g. župnik ali kdo drugi — Dame pa tudi g. župnika niso spoznale, ker je bilo zelo mraz in je burja pihala, imel kapo na glavi, oblečen bil v čez površno suknjo (Kaisermantel). Govorila ni nobena nič z g. župnikom, ker ni bil nagovorjen, ni tudi nobene nič nagovoril. Pri odhodu je pa dvorna dama Majlath g. župniku hotela dar v roke polistnoti, in še le zdaj je spoznal, da ga dame niso spoznale; (saj nosi on vedno kolar!) g. župnik se je zahvalil, rekiš, da je fajmošter, nato mu ona začudeno reče: »also sind sie der Ortspfarrer« in šla je za onima, kateri ste prav hitro po ulici za farovžem zopet zginole, ker so se začeli ljudje zbirati in so nekateri uže glasno trdili, da je cesarica, drugi pa zopet zaničali, zato so pa hitro po nekej stranekej poti zopet iz vasi odšli — glavne ceste so se pa zmiraj ogibale in dokler so v Proseku bile, niso bile spoznane. — Neka ženica, katere jih je srčala, je pa eno damo nagovorila: »Koš se paratize quella sjora« (mislila je najbrže reči imperatrice) — in dame so se pa na to prav sladko nasmejale. — (Cesarica je imela prav gost črn pajčolan čez glavo in ker so imele pihalnice v rokah in si je cesarica z pihalnikom obraz zabirala, zato so celo nekateri mislili, da so kake Tržačanke, župniku se je le to čudno zdelo, da so te dame tako pobožno molile mej tem ko Tržačanke navadno tega ne storé, cesarica je pokleknila pred Mater božjo in prav pobožno molila.

Kar je Tagblatt prinesel to so tudi dunajski časniki ponatistnoli. — Tagblattov reporter je menda tudi tega meneu, da vaški fajmošter mora biti modan, debel, kajti ni si upal reči, da razgovor se je vršil mej župnikom in on je župnika za kaplana štempljal.

Čudno se je vsem zdelo, da je cesarica prišla v takem vremenu peš po strmih stezah v Prosek, ali kakor pravi vse Nje spremstvo, visoka gospa ima možki pogum. Tudi prošeški zdravnik, g. dr. S., je srečal cesarico, ko je šel v Miramar, kamor je bil poklican, pa ni cesarice niti pozdravil, ker tudi on je ni spoznal.

Iz Bazovice dne 21. prosenca. — (Vedenje g. plm. Mirkoviča proti ces. kralj. služabnikom). — Draga »Edinost«, danes imam o tunkaj poročiti, da je g. plm. Mirkovič, okrajni glavar na Opéinah, prej v Bazovici, vedno mislil, da ga ne more nobeden strahovati. In vendar se je našel človek, kateri ga je spravil v kozji rog in ta je g. Andr. Zakrajšek, ces. kr. mitničar v Bazovici.

Najprej je začel z njim zaradi nekega čiča, kateri ni hotel plačati mitnine. Voznik, nagovorjen od družih bližnjih gospodov po g. plm. Mirkoviča, kateri koj pride na zahteva, da se mitnica vozniku odpre (ne da bi voznik mitnine plačal). Mitničar mu koj odgovori, da on mitnico odpre, ali voznik mora prej mitnino plačati, in če hoče plm. g. Mirkovič voznika dalje spustiti, naj pa on zanj plača. Slednjič mu še odgovori, naj se p. ča pri političnih rečeh in reči, pri katerih se nima pečati, naj pusti na miru. Na to ga začne plm. Mirkovič po njegovej navadi zmerjati z »malcancioni« in »sl-parji« in da on mu hoče pokazati pot, od koder je prišel.

In res, naš plm. Mirkovič pokliče g. mitničarja na ces. kr. sodišče v Trst, katero je pokazalo g. plm. Mirkoviču vrata.

Ko je pa g. plm. Mirkovič bil odpravljen za odhod na Opéine z več vozni naloženega blaga, hotel si je prihraniti mitnino s tem, da je ukazal voznikom, naj sami na rokah prepeljejo vozove skozi mitnico in onkraj mitnice vole priprežejo. Mitničar videč, kam pes taco moli, zapre prej mitnico. Ko vidita g. plm. Mirkovič in njegova soproga, da sta v zanjkah, da sta voznikom denar za mitnino in potem hajdi na Opéine. Ker so začeli sodniki tako postopati, kako bi moralo postopati pa prosto in ne olikano ljudstvo? Lep izgled!

Bazovčan.

Iz Kanala, 22. januarja. — Ker je nastopil pust, to je čas veselje in zabave, šinolo mi je v glavo, da sem lanijsko leto bral v »Soči« — v katerej številki ne vem — dopis iz Kanala, da napravi naša čitalnica podučno predavanje s tombolo. To je dobra misel, a prišel je uže drugi pust in kmalo tudi post ali o tem ni sluha ne duha. Zakaj pa — ne vem. Morda iz finančnih ozir, ali temu bi se dalo pomagati; naša čitalnica ima mnogo časnikov. Ako bi se jih nekaj manj potrebnih opravilo, prihranila bi si toliko, da bi lahko vsaj enkrat v letu priredila kako veselico. Temu vzrok je menda le oni gospod, ki veliko obeta, pa malo izpolni. Neka reformacija čitalnice bi bila silno potrebna, kajti drugače bi bilo bolje, da bi sedanji napis sneli in mesto njega napravili drugo tablo z napisom »kvartalnice«, ker preveč se kvarta prav v naši čitalnici. To ni prav, a se slabše je, da so igralci v enej in istej sobi s čitatelji, ker mej igralci navadno ne nastane drugega ko križanje, da čitatelji sami ne morejo pazljivo čitati.

Snega imamo po naših hribih toliko, da še zelo stari očelje ne pomnijo takega. Posebno v Lokovcu ga je nenavadno veliko, na kakem mestu meri nad 2 metra. Pravijo da po hudej zimi pride dobro leto. Bog ga daj! C-a.

Iz Goč pri Vipavi dne 23. t. m. — (Iz. dop.) (Nesreča). — Sprejmite, dragi čitalji Edinosti, tudi iz naše vaši nekatere vrstice. V ponedeljek 19. t. m. je naš g. župan, Ivan Vertovec, šel v sosenj v Sežano z namenom, da bi nekaj blaga prodal. Grede od doma naroči, da ne pride tisti dan domov, ampak da obišče svojega prijatelja učitelja na Krasu. Žali Bog ni mu bilo dano, da bi še koga obiskoval.

Pelja je iz Sežane, na voglu, kder drži pot na Tomaj, prebrne se voz, na katerem so sedeli stiri ljudje. G. župan Ivan Vertovec je sedel v sredi, pade tako nesrečno z voza in se na sence tako udari, da je potem ob 4 uri popolnoči v Gospodu zaspal. Rajniki je imel še le 34 let in bil osem let vdovec, ter samo 2 leti poročen. Zena mu je na porodu umrla in kmalo potem tudi otrok. Nemila mu je bila osoda ves čas njegovega življenja. Boril se je rajniki ves čas za našo narodnost in za naše blagostanje.

Ni mu bilo težavno se žrtovati za naš narod; ako bi imeli mnogo takih mož, bila bi se uže pred več leti ustanovila čitalnica v naši občini. Pred enim letom je bil rajnik izvoljen županom. Tudi tu je bil na pravem mestu. Vsi so ga spoštovali, vsi so ga ljubili, kakor otroci očeta; vse ga je slušalo. V dokaz temu je: Ko je došel žalostni glas iz Sežane o nesreči rajnega, popraševala je vsa občina, je li res, pa saj ni tako ranjen, vsaj še pride mej nas, vsaj domov da bi ga pripeljali, kar se je potem tudi zgodilo. V sredo 22. t. m. je bil rajnik v Sežani prenesen iz krčme g. Fr. Bizjaka, pri katerem je rajnik na mrtvaškem odru ležal, na pokopališče. Spremilo ga je sežansko starešinstvo, na čelu g. župan Mahorčič, duhovščina in še mnogo drugih. Ko je gospod zdravnik svoje delo opravil, uže so ga čakali vozovi iz domače vasi, da prepeljejo truplo domov. G. St. Habe, njegov prednik, je poslal prostovoljno svoj voz za prevažo rankega.

Žalostna je bila vožnja, a še bolj žalostno je bilo, ko so truplo rajnega v domačo hi o pripeljali in položili na mrtvaški oder. Vse je hitelo rajnkemu zadnjo čast skazat. Še bolj žalosten pa je bil naslednji dan.

Vse je bilo žalostno, vse praznično oblečeno. Iz sosednjih vasi so hodili ljudje, da spremijo rajnega k večnemu počitku.

Ob 10 uri dopl. žalostno zapejo zvonovi, ter naznanijo občinarjem ločitev preljubljenega župana.

Ko so rakev vzdignoli, zapoje domači pevci prežalostno pesem »Ločitev«. Počasi se pomikal sprevod dalje proti cerkvi. Po končanej sv. maši zapoje zopet pevci »Blagor mu, ki se spčije«, in ves pot do pokopališča, na grobu pa »Jamica tiha«.

Ko so poslednje pesmice zapeli, ne eno oko ni suho ostalo. S teškim srcem smo se ločili in zapustili gomilo. Zadnje besede g. župnika so bile: Bog mu daj večni mir in pokoj, večna luč naj mu sveti. Občinarjem pa ostane rajni v večnem spominu, tako naj ostane tudi drugim. Bog daj njemu vrednega nastopnika.

Bodi mu zemljica lahka!

Občinar.

Iz Černomlja, 20. januarja. — Zvezo c. k. pošte med Kočevjem in Ljubljano imamo uže dolgi časi in nam je poplavljanje v Ljubljano in dalje veliko ugodnejše, nego poprej skoz Novomesto, pa še bolje bi bilo, ako ne bi treba bilo v Kočevju prenočevati.

Pa tudi cesta veliko težavo dela c. k. pošti in tudi potnikom; cesta je res nova, ali vendar preslaba. Stara cesta je strašno strma ali pri vsem tem c. k. pošta rajši po njej vozi, nego po novejši, ker po novejši je neštevilno jam, po starejši vsaj teh v tolikej meri ni. Upamo da bode naš novi načelnik čestnega odbora bolj skrbel za zboljšanje ceste, nego je njegov prednik g. Sušteršič. Ali ta se je odpovedal načelništvu, ne vem, ali zaradi premnožega opravljanja, ali prepričane plače, ali pa se je mož nezmožnega čutil težavno službo opravljati. Da je služba res težavna in da je gosp. Sušteršič ni najbolje opravljal, dokaz je to, da ima novoizvoljeni načelnik čestnega odbora, gosp. Vertin veliko opravila, prvič ker se ljudje pritožujejo o slabosti cesti in drugič, ker je moral g. Vertin precej prve dni svojega nastopa dati natoljši veliko kupov kamenja, za katerega pripravo je njegov prednik imel veliko časa in ugodnejšega vremena.

Namesto kamenja za ceste se gospod Sušteršič zanima bolj za posipanje mestnih ulic, katere nimajo vodotokov in bode voda kamenje odnašala, ako bi ga še toliko bilo. Ako bi to mestno posipanje resnično kaj veljalo, ne bi se meščani na deželni odbor pritoževali. Ali kaj hočemo, sami smo si krivi, saj imamo v mestu mož, kateri so tukaj rojeni in ulice in mestne potrebe bolje poznajo, nego sedanji naš župan, gospod Sušteršič. Pa kaj hočemo, domačin se nobeden ni toliko za to službo potezal, kakor prav zdaj omenjeni.

Iz slov. Gorice na Štajerskem, 21. januarja. — Prek hribe, doline, — belin se valil pri nas je nastopila z novim letom prava povračila zima, ne zaradi mraza, velikovečar zapadlega snega, kateri je dosegel 4 čevlje na debrlosti. Snežilo je teden dni zaporedoma. Takega snega uže dolgo ne pomnimo. Koliko nam je pa ta sneg škodo povzročil, to se ne da izreči, nezmerno veliko je. Sadno drevje je polomljeno, da je človeka strah pogledati. Jablane in slive, drevesa v naj lepše rasti in najrovnostnejša so večinoma polomljena, nekatera pri vršičih, druga pa pri deblu. Bolj stara in močna drevesa imajo pa bolj stranske veje polomljene. Ljudje tukaj iz tega sklepajo, da se bode jeseni tudi sadno drevje tako lomilo pod težo sadja. Po li res, to pokaže uam še le prihodnost. Bog daj da bi se vresničilo.

Tukaj še imajo nekateri posestniki mnogo jabelk (našancelnov) za prodaj; ker so mislili, da bode po zimi cena poskočila do 20 gl. šterlinjaku; ali goljufali so se, sedaj plačujejo po 12—14 gl. šterlinjak, jeseni pa 16—18 gl.

Bojimo se zelo za letošnjo ozimino, ki jo ugenemo nam zima poškoditi, ker zemlja ni zmazana prvi, sneg pa ima debelo skorjo, ker tako ne more zrak skoz prihajati, tedaj je mogoče, da nam še letošnji sneg kruh odvzame. Ljubi Bog, odvračaj nas to nesrečo, ker ta bi nas grozno zadel.

Domače in razne vesti.

Cesarica v Trstu. V soboto proti 11. uri dopoldne se je cesarica vkrcala na jacht „Fantasie“ ter odpeljala v Pulj; spremljali so jo princesinja Anersperg, gospica pl. Majlath, višji dvornik baron Noepsa in nje telezni zdravnik. Vreme je bilo neprijetno, precej huda mrzla burja. Ob štirih popoldne je prišla ladija v Vallmagliore, kder se je presvilita gosna izkrcala ter obiskala trdnjavo „Punta Cristo“ in ogledala velikanski vrteči stolp; potem pa se odpeljala dalje v Pulj in tu na ladiji prenočila. Drugo jutro o polu desetih je stopila na suho in ogledala arseval, kder jo je sprejel poveljnik arsenala baron Manfroni ter jo vodil po raznih prostorih. Potem se je napolnila v kapelo mornarične vojašnice, kder je bila pri tihej sv. maši. O polu enajstih se je zopet vkrcala na jacht „Fantasie“, ki je ob enajstih zapustila puljsko luko ter odpeljala proti Riki, kder pa je bilo morje v Kvarneru jako razburjeno, obrnola se je zopet ter prišla o polu treh v puljsko luko. Ob štirih popo-

ludne pa je odpeljala proti Trstu ali zaradi hude burje ni mogla do Trsta, ter je morala iskati zavetja v piranski luki, in ker je bilo drugo jutro, v ponedeljek, morje še vedno vsled burje jako valovito in tedaj „Fantasie“ ni mogla pred Miramar, poslal je na Najvišji ukaz avstrijsko ogrski Lloydov parnik na kolesa „Arciduchessa Carlotta“ popoldne pred Piran, naglo ga kolikor mogoče okrasil, da je sprejel in pripeljal presvilita gospo v Miramar, kamor je kmalo po štirih popoldne dospel. Ob sedmih uri in 45. minuti pa je odpeljal poseben vlak cesarico in njeno spremstvo na Dunaj.

Imenovanja. Policijski oficijal Ernest Jory je bil imenovan za pristava in pisarniškega vodjo pri tržaškem policijskem vodstvu, in policijski kancelist Nk. Beltrame za oficijala. Diurnist pri okrajnem sodišči v Gorici Peter Josip Vittori je bil imenovan za kancelista pri okrajnem sodišči v Voloski.

Trgovinski minister je potrdil baron Karola Reinelta, predsednikom in Ivana pl. Vučetiča podpredsednikom trgovske zbornice Tržaške za leto 1885.

Umrli sta, v Borštu, oče našega mil. škofa, 80 letni posestnik Blaž Glavina, in v Trstu eden najboljših zdravnikov dr. Josip Košuta, rojen okolican.

Načelnništvo tržaške trgovinske zbornice. Trgovinski minister je potrdil zopetno izvolitev barona Reinelta za načelnika in pl. Vučetiča za načelnikovega namestnika tržaške trgovinske in obrtniške zbornice za leto 1885.

Slovanska čitalnica v Trstu bode imela v soboto svojo tretjo predpustno zabavo; veliki ples pa bode v soboto dne 7. februarja. — Tudi v čitalnici je letos živahno predpustno veselje.

Delat. podp. društvo razposilja po Trstu krasna vabila na „veliki ples“, ki bode 7. t. m. v gledišči Fenice, in ki obeča biti velikansk. — Tri deputacije odborikov hodijo vabiti vso večjo tržaško gospodo in uže zdaj se pripravljajo krasne dekoracije.

„Tržaški Sokol“ je imel kakor znano, v soboto svoj veliki ples, katerega smemo vrstiti med najlepše in najsi-nejše ples v Trstu v tem predpustu. Velika čitalnična dvorana je bila prenapolnena, prav tako vse postranske sobe; med gosti smo opazili tudi nekatere gospe iz krogov najviše aristokracije Tržaške brez rokovic; četvero je plesalo nad 100 parov; ali nad vse je navdušal plesalce narodni ples „Kolou“, katerega so plesali Sokoli v ličnej Sokolske; opravi; krasotice pa v raznih narodnih nošah; to vam je šlo, lepo in precizno, kakor balet v gledišču. Navdušeni gledalci so tako pleskali, da se je moralo „Kolou“ ponavljati. Opazili smo posebno veliko število res krasnih gospodičin v jako lepih tcaletah. — Toliko lepe in nališpane mladine je navdušilo še starejše Sokole, da so nazadnje začeli prav pridno rajati. Nekajeno veselo je trajalo do ranega jutra. „Tržaški Sokol“ dela vso čast našemu narodu v Trstu, vreden je torej največje podpore vsih pravih rodoljubov.

Komisija za pogozdovanje okolice je zopet dejala več kosov pašnika v Gro-padi v prepoved z namenom, da one dele pogozdi.

Spomenik petstoletnega združenja Trsta z Avstrijo. V letu 1882 se je v Trstu ustanovil poseben odbor v ta namen, da se napravi spomenik petstoletnega združenja Trsta z Avstrijo ter je nabiral denarke za spomenik, a uže davno se o tem odboru nič več ni slišalo. Iz zapisnika se je municipalne delegacije od 16. t. m. pa se vidi, da se omenjeni odbor obrnul na občino, da se mu dovoli postaviti spomenik v vrtu nasproti glavnega vhoda železniške postaje. Dovoljenje se je dalo, in tako upamo, da bo spomenik v kratkem času stal na omenjenem, prav pripravnem mestu.

Tržaške novosti:

Tržaški namestnik je odpotaval v ponedeljek zvečer v B. č. kder ostane več dni. **Mestni zbor** bode imel sopro jutre sejo, pri kateri se bode med drugim obravnaval tudi predlog delegacije zaradi ustanovitve italijanske prepranije. — **Mestnim** očetom ne gre z glave zavod za lo-žeje pošiljanje.

Društvo Austrja bode imelo dne 10 t. m. v gledišču „Armada“ veliki ples, za katerega — uže zanj delajo velike priprave.

Poskus samomora. 25 le na postr. žnica, Elizabeta T. iz Perana je v ponedeljek se samomorilno namerojila. — Poškodno, katero je primela ta tof. šla je potem od doma, al v ulici Torreta se je zgrudila na tla in so jo tam našli na polmrtvo ob 9 uri zvečer. — Odnegli so je

v bolnico, kder vtegne ozdraviti. Uže sopro nesrečna ljubezen!

Pozar. V ulici della Pietà se je vnel ogenj v hiši št. 353; hitro došli ognjeborci so ogenj k malo zafušili, brez da bi bil napravil posebno škodo.

Huda zima vlada letos v Trstu, iz Kranjskega pa vsaki dan dehaajo sem poročila o velikanskih zametih; saj je pred nekaterimi dnevi celó zmrazil nek Slovák na potu iz Planine v Postojno.

Koziče v Trstu so bile uže ponehale in vse je mislilo, da bo uže konec te bolezni, ali v zadnjem času je ta bolezen sopro močnejše nastopila in magistrat je moral, uže zaprto pomočno bolnico sopro odpreti.

Policijsko. 25letni čevljar Izidor H., je v ponedeljek vkrcel izpred predajalnice Aug. Valenčiča, Via St. Giovanni, 4 volnate rute, ali policija mu je bila za hrbtom in ga dejala pod ključ. — 25letni pek Engelbert L., se je sam prijavil policiji in se zatežil, da je vkrcel nekemu natakarku zimsko suknjo. Zlezi si je najbrže prostega stanovanja vsaj za nekaj časa. — Nek drzen tat je te dni krojaču, ki je nesel na rokav nove hlače, v ulici Madonna del Mare, hlače o belem dnevu iz rok vzel in z njimi zbežal, zastenj je bilo vse kričanje csup-nenega krojača. — 21letnega ogljarja Antona Z. je policija zaprla ker je v tepežu z nožem ranil nekega Lloydovega mornarja. — Policija je zaprla te dni še 2 druga potepuha in 2 ničvredni ženski.

Izpred sodnje. Obsojeni so bili te dni: Anton Furlan, 53 letni kmet iz Črnotčev v koperskem okraju na 6 mesecev ječe, ker je pred sodnijo po krivem pričal. — Miha Jursič iz Starade v Podgradskem okraju in njegova žena Katarina vsak na 1 teden zapora, ker sta pustila 2 i pol letnega lastnega otroka brez varstva pri ognjišču, vsled česar je otrok v ogenj padel in precej umrl. — Zarad enacega prestopka je bila obsojena Marija Markuza, rojena Abram iz Komna na 5 dnevov zapora. — Anton Rechberger 34letni Tržačan na 3 mesece težke ječe, ker je na sveti večer prazajal in na glas klet ter motil božjo službo v Avberju na Krasu, in Jožefa in Franca Kastela prvega na 3, drugega na 5 mesecev težke ječe, ker sta na javnej ulici pretepala konjederca, ko je nekega psa ulovil.

Iz Doline se nam piše v 27. dan t. m.: Veselični odsek Dolinske čitalnice je te dni sklenol prirediti drugo veselico v dan 15. februarja t. l. z nagovorom, deklamacijami, petjem, igro in srečkanjem. Natanjnejši vpored se objavi prihodnje. Upati je, da nas blagovole čest. sosedje in 6. gostje iz Trsta tudi to pot se svojim pohodom počastiti. Na svidanje!

Vabilo k veselici, katero priredi čitalnica v Kubežu v dan 8. februarja t. l. spored: 1. Pozdrav. 2. Ne udajmo se! F. S. Vilhar. poje zbor. 3. Gorazd: Mi vstajamo, deklamacija. 4. Bož. živil! I. pl. Zajc; poje zbor. 5. Govor. 6. F. S. Vilhar: Mornar. Samospev za bariton solo z spremljevanjem na glasoviru, poje g. P. 7. S. Gregorčič: Po bitvi, deklamacija. 8. Pesem koroških Slovencev, poje zbor. 9. Tombola. Vstopnina k veselici le 10 kr. — Radodarnosti se ne stavijo meje. — K obilej uteleži vlnudno vabi Odbor.

Vabilo k slovesnej besedi v spomin Valentinu Vodniku, katero priredi „Narodna čitalnica“ v Vipavi dne 2. svečana 1885. v svojih prostorih. Spored: 1. Slavnostni govor Vodniku v spomin, govori g. V. Rohman. 2. „Izrlja očiviljena“, 3. Vilhar: „Slavjanska“ moški zbor. 4. Hajdrih: „Mladina“ moški zbor. 5. Stare čitalnica v prvem naistopju vesela igra v enem dejanju. 6. Komlični prizor s petjem. 7. Ples. — Svira godba Bianchi iz Trsta. Vstopnina 30 kr. sedež 20 kr. vstopnina k plesu 50 kr. K obilnej udeležbi vabi Odbor.

Savinjski Sokol, priredi v 1. dan svečans t. l. v dvoranah pri „Avstrijskem carju“ v Mozirji veliko maskrado. Svirala bode izvrstna godba iz Šmarji, začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnice za maske 50 novč. za nemaske 1 f. Vstopnice se bodo dobivale zvečer pri blagajnici ali le proti izkazu vabila.

Tisočletnica sv. Cirila in Metoda. V predzadnjem listu smo omenili pastirskega lista, kat-ri je izdal olumuški pokneženi vladika prigodom tisočletnice sv. Metoda; danes priobčujemo poziv slavnostnega odbora za sv. čanost slovanskih blagovestnikov; glasi se tako le: Slovanci katoliki! Čestiteži sv. Cirila in Metoda! Ko narod slavi velike može, ki so z velikimi dela razsvetili narodnega duha, njegov razvoj na novo pot blazosti in omike obrnoli i na valovitem morju svetovne zgodovine njegovo ladjo z varnim krnilom orel, on v resnici česti in slavi sam sebe ter spolnjuje s tem dolžnost, kat-re mu ne nalaga le hvaležnost lastnega srca, temuč tudi sam zgodovinski duh. Ko slavimo posebne dobe v življenju tacin mož, obnavljamo tudi spomin na nje in dokazujemo, da se za-

vedamo stališča, na katero so nas njihova dela povzdignola v svetovnej zgodovini, da se zavedamo velikosti in pomenljivosti dejanj od njih izvršenih.

Vespospominski dan pride nam 6. aprila leta 1885, ko se izpolni tisoč let od smrti sv. Metoda, apostola krščanske vere, vzbuditelja vede in prosvete med slovanskimi narodi. Seme, od njega i njegovega brata sv. Cirila, zasejano, blagodejno se je pri-jelo, in ko je svetnik pred tisoč leti utr-jeno svoje telo položil k večnemu počitku, videl je bujno setev, ki je obečala obilo žetev. Tisoč let so uže želi naši predniki, žanjemo mi in želi bodo naši potomci bogat sad iz Metodove setve, katere žetev bode toliko obilnejša, kolikor vernejše ostanemo duhu, s katerim je naš svetnik bla-žil naše prednike, vodeč jih v naročje ka-toliške cerkve, in s tem jih privedel k studencu večno živemu plodonosne omike. Ta duh nas kliče na Velehrad, kder se je naš apostol ločil s tega sveta, kliče nas tja vzlasti l. 1885, da tam obnovimo spom-in svetega moža, slovanskim narodom največjega dobrotnika, da dokažemo, da smo uneti zanj s tisto gorečo ljubeznijo, kakor naši predniki, o katerih životopisec sv. Metoda pravi, da se je v dan njegovega pogreba, neštevilna množica ljudi zbrala in spremila svojega vrhovnega vladiko, plakajoč za dobrim učiteljem in pastirjem, moški in ženske, mali in veliki, bogati in ubogi, svobodni in slugi, vedove in srote, tujci in domači, betežni in zdravi.

Sestanimo se tedaj vsi, ki pripadamo k Metodovemu dedištvu, sestavite se tudi Vi, hodri Slovenci slavnostnega leta 1885 na Velehradu, da se s častjo spominjamo svetega moža, da se okrepimo z duhom, s katerim je naš apostol naše prednike uvedel v svetovno zgodovino kakor nove borilce za vero, vedo in omiko; da se spoznamo in spoznavši se okrepimo z vzajemno ljubeznijo in zavestjo, da je tako dragoceni dar, s katerim sta nas oblozila naša blagovestnika, skozi vse tisoč let ohranil svojo moč in da bo ta dar, ki je izšel iz duha, tudi na veke duha slovanskih narodov plemeniti, navduševal, ogreval in blažil; da si pridobimo krepko nado, da se ideja Cirilo Metodskaja ojači in okrepi, da se ona, katero sv. oče Leon XIII. tako gorečo in jasno goji, izpolni, da se namreč uresniči uže večkrat storjeni poskus, zedinjenje obeh cerkv, zapadne in vshodne, zopet v eno telo in vzide slovanskim narodom blagost in blagoslov.

V Brnu izdano o Božiči 1884. Za osrednji slavnostni odbor: Načelnik: Eghert grof Belcredi, c. k. tajni svetnik, državni in deželni poslanec v Brnu. Za slavnostni odbor: Načelnik: Adam grof Potulicki, prošt v Kromerizu. Za literarni odbor: Načelnik: Em. grof Poetting, generalni vikar v Brnu. Za finančni odbor: Načelnik I U Dr. Fr. vitez Šrom državni in deželni poslanec, namestnik deželnega glavarja v Brnu.

Cesarici Šarloti se zdravje povrača, kakor poročajo francoski časniki, in zdravniki uže dalj časa zapazujejo, da se jej povrača spomin. Nedavno je cesarica stala ob oknu, srpa opirala oči v daljavo ter vprašala neko dvorjanko: »Kaki vo-jaki so to tam na ladiji?« Dvorjanka se je delala, ko bi res kaj videla ter odgo-vorila: »Menim, da nosijo angleško obleko.« Cesarica pa je okna naglo zaprla ter vskliknola: »Do tega je toraj prišlo samo to sem hotela vedeti.« To sicer še ne priča, da se je cesarici vrnil spomin, vendar je dobro znamenje. Koliko pa je resnice na vsem tem, zato nismo odgo-vorni mi, ampak tisti, po katerih poročilih smo to objavili.

Strossmajerjev sedemdesetletni rojstveni dan. namestnik Hrvatje prav slovesno obhajati. »Pozor« je izdal poziv, naj se slavnost preloži od 2. februarja na 8. septembra, kateri dan bode 35 let, kar je bil Strossmajer imenovan škofom, iz ob enem 200 let, kar je Slavonija otrsla turški jaren.

Nesreče posnočnih plazih v Italiji. V občini Frassinelle pri Susi so snežni plazi 15 hiš zasuli, 11 oseb so usmrtili. V provinci Cuneo je bilo tudi več oseb usmrtenih in poškodovanih. Mej Majolo in Demonte je plaz tri delavce zasul. V Frasini so trideset mrtvih izpod snega izkopali, deset zasutih so oteli, ali zasutih je še okoli 40 oseb in malo upanja, da bi jih mogli oteti.

V Italiji so plazi povzročili zopet mnogo nesreč v raznih italijanskih krajih, 87 mrtvih so izpod snega skopali.

Žetev v severno-amerikanskih državah v letu 1884. je tako bogata, da se toliko žita še nikoli ni pridelalo, ceni se, da se je pridelalo turške 1795 milijonov bušljev, pšenice 543 milijonov in ovsu 583 milijonov bušljev.

Štetja v Sur namu. Štetje po decimalnej sistemi utegne izvirati iz deset prstov na rokah. Surnam pri tetji še zdaj rabijo prste na rokah; ko dospejo do petega prsta, ne pravijo več pet, kakor

pri nas, ampak: ena roka; pri šestem pravijo ena roka in en prst, pri desetem dve roki, pri petnajstem tri roke; pri dvajsetem pa ne več štiri roke, ampak en človek, številko štirideset zaznamujejo za dva človeka; ako se ima n. pr. reči 57, pravi se to tako le: dva človeka, tri roke, dva prsta. Tako št. jejo do sto, do tisoč itd. Veliki računarji ti ljudje pač ne morejo biti.

Železnice po vsej zemlji so imele konci leta 1879 prožne dolgoti 350.031 kilometrov, ter je ta dolgot do konca leta 1883 narasla na 442.190 kilometrov. Da se ta dolgot lažje umeje, naj bo omenjeno, da ima zemlja ob ravniku 40.070 kilometrov obsežka in daje srednja daljavo od zemlje do lune 388.500 kilometrov. Dolgot vseh železnic presega tedaj enajstkrat obseg zemlje ter presega celo srednjo daljavo lune za 53.000 kilometrov.

Žrebanje dobitkov za Narodni dom v Ljubljani. Zadele so natiže dobitke naslednje številke: 63593, 99774, 77793, 51791, 24287, 96138, 25541, 3436, 91884, 16785, 90241, 67997, 41922, 95634, 29291, 9.628, 30993, 13035, 8552, 63832, 485, 60526, 5426, 31530, 93691, 10844, 29517, 39022, 90.532, 48913, 93565, 90114, 97559, 23667, 27674, 72121, 96329, 25631, 47481, 4.43120, 12446, 30805, 87518, 19561, 19579, 63367, 64171, 76301, 61438, 67049, 59542, 82961, 12209, 8514, 23995, 36925, 11819, 81165, 90611, 50239, 3007, 96071, 23953, 2042, 67495, 1963, 61746, 38609, 5600, 76753, 51441, 95494, 71701, 58009, 51504, 79894, 17739, 13960, 83820, 30091, 13812, 43123, 45352, 8928, 87038, 63755, 36201, 93526, 67613, 45552, 67804, 54018, 28716, 51646, 56238, 51889, 10886, 47994, 8769, 67967, 972, 56262, 47618, 39871, 81186, 37339, 31599, 96703, 65839.

Tržno poročilo.

Kava — kupčija mlahova; pri vsem tem so cene jako trdne.

Sladkor — živahnješa kupčija po viših cenah; tendenca za še višje cene, ker se je nekoliko vnela spekulacija.

Olje — gre od rok po vedno viših cenah.

Petrolje — stane denes f. 10.—, tendenca nekoliko boljše.

Domači pridelki. — Maslo iskano in plačujejo I. vrste blago uže nad f. 100.—

Les — iskano, cene trdne.

Seno — iskano, a ker je došlo te dni nekoliko več blaga, je cena sopet padla in se denes prodaja po gl. 1.60 do f. 1.80.

Borsno poročilo.

Neugodna poročila iz Berolina in Dunaja so uzrok, da so šli tudi tukaj kurzi državnih papirjev nekoliko nazaj. Pri vsem tem pa je stanje borse še vedno ugodno.

Dunajska Bors

dne 27. januarja

Enotni drž. dolg v bankovcih 83 glđ 45 kr	
Enotni drž. dolg v srebru 84 „ — „	
Zlata renta 106 „ 40 „	
5% avst. renta 93 „ 65 „	
Delnice narodne banke . . . 864 „ — „	
Kreditne delnice 303 „ — „	
London 10 lir sterlin . . . 123 „ 70 „	
Napoleon 9 „ 77 „	
C. kr. cekini 5 „ 80 „	
100 državnih mark 60 „ 35 „	

Službo

knjigovodje, korepondenti in s. p. prijaviti se morajo v uradni pisarni, ki jo vodi glavni pisar, vsak dan od 8. do 12. ure, razen v nedeljo in praznikih, kjer je ura od 10. do 12. ure.

Javna zahvala.

Naj nam bude dovoljeno še na tej poti izraziti presrečno zahvalo vsem, ki so po britki zg. bi pokojnega sina, oziroma brata in svaka g. Ivana Vertovca župana iz Goč nam v tlažilo a njega Vsemogočnemu priporočale zadnje čast skazali.

Posebno slavnemu sežanskemu županstvu z g. županom na čelu, kateri ga je plemenitodušno sprejel v tamošnje cerkev in na mirodvor; presrečna hvala tudi blagodušnosti gostilničarju g. Franju Bizjaku in njegovej gospej, katera sta tako požrtvalno nesrečnemu pokojnemu kakor svojemu stregla in z vsem previdela, in tako tudi g. dr. Senkoviču in čestitej duhovščini in vsem drugim gospodom. Hvala tudi g. Maks Vidrihu in g. And. Stembergerju iz Goč, katera sta zvedevši nesrečo, takoj se iz Toma a podala nazaj v Sežano in stem se pokazala istinita

prijatelja pokojnega. Hvala tudi celej g. Habetovej hiši, katera se je te dni tako dobrodušno skazala in g. župniku, ki je pokojnemu dostojen pogreb napravil.

Konečno prosimo slavnj občinski odbor gošči, kateri je blagovoljno nesel in corpore sprejel prepeljanega pokojnega na mirodvor in g. pevce, kateri so mu doma, v cerkvi in na grebu tako ganljivo zapeli, naj našo zahvalo sprejmejo.

Na Gočah, 23. januarja 1885.

Janez Vertovec, oče Josip Vertovec, Peter Vertovec, brata, Regina Vertovec, Johana Vidrih, Marija Vidrih, sestre, Anton Bezak svak, Ivanka Vertovec rojena Trost, svakinje.

OZNANILO.

Čestita si poipisani naznanjati slavnemu občinstvu, da se je od novega leta 1885. počenši v občini Ajdovščini navelil kot občinski zdravnik; in da zdravi (ordinira) vsak dan od 11. ure do poludne, v svojem stanovanju na javnem prostorišču. Ob enem naznanjam, da sem bil do sedaj kot sekundarni zdravnik I. reda v c. k. Rudolfovi bolnišnici v Beču.

V Ajdovščini dne 14. Janara 1885.

Spoštovanjem

Dr. Vladimir Philipovič.
zdravnik vsega zdrvištva.

„Slavija“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
P. n. člani oddelka III.

katerih zavarovanje v društvih za vzajemno podedovanje konča dne 31. decembra 1884. To pričevalo izda tudi župnijski urad in potrdi občinsko predstojništvo, oziroma e. kr. beležnik občine, v kateri je v tem času naseljen zavarovanec.

1. Kratni list zavarovanca (obmišljenca), t. j. tistega, na čegar življenje je bilo zavarovanje skleneno. Ta list — ali pričevalo o starosti — mora biti izdan po dotičnem župnijskem uradu in redno kolekovan; navaden izpisek iz matice ne zadostuje.

2. Pričevalo, da je zavarovanec (obmišljenec) preživel 31. dan meseca decembra 1884. To pričevalo izda tudi župnijski urad in potrdi občinsko predstojništvo, oziroma e. kr. beležnik občine, v kateri je v tem času naseljen zavarovanec.

Po izrečnem glasi §. 12. pravil odd. III. izgubi vsakdo, ki teh listin ne predloži najkasneje do 31. marelja 1885., vse svoje pravice do končnega deleža in zapade tak delež v korist ostalih članov dotičnega podedovanjskega društva.

Glavno ravnateljstvo

vzajemno zavarovalne banke „Slavija“ v Pragi.

Zdravnik poskuša sam na sebi. Gosp. Beyer dr. zdravilstva v Limbergu (Spoln. Avstrija) piše, ko je švicarske kroglice lekarničarja R. BRANDT-A poskusil sledeč: Švicarske kroglice (tohe se v škatljicah po 70 nrč. v lekarnah), katere ste mi v poskušnjo poslali, poskusil sem na sebi in jih kot prav dobre našel.

Zdravilni plaster
(cerot).

Ozdravi temeljito vsako rano, bodisi še tako zastarana in kronična in tudi take, ki so se uže spremenile v raka, ustavlja še tako močan glavobol, vse bolečine živcev in revmatizma v zglobah, čudežno pomaga v bolečinah materinskih i. t. d. 50 letna skušnja z izvrstnim uspehom, kakor r. zvidno po neštivilnih spričalnih, katere se morejo pokazati vsakemu — dobica se le v lekarni.

10—8

Rovis, Corso št. 47.

Tehtnice

Vsled naznanila magistratovega zadavajočega pregledovanje in potrjenje tehtnic in utežev vsake baže se podpisani:

PETER TOMADESSO

tehtničar

priporoča p. n. gospodi imenovanih tehtnic in utežev po najnižjih cenah in je pripravljen do poprave posoditi eno ali več drugih tehtnic v delalnici

P. Tomadesso.

Via delle Beccherie nasproti starej prodajalnici v Trstu 10—3

Dr. EMIL FABIANI

zdravnik-ranocelnik-porodoslovec
sprejemlja in ordinuje vsaki dan od 2 do pol 4 ure po voludné Nahaia se tudi v lekarni ROVIS Corso 47.
Via degli artisti Nro 8 II. nadstropje.

Tržaška hranilnica

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 solidov do vsacega zneska vsak dan v tedru, razun praznikov, in sicer od 9. ure do 12 ure opoludne. Ob nedeljah pa od 10. do 11. ure zjutraj. Obresti na knjižice . 3%.

Plačuje v torek, petek, soboto od 9. do 12. ure opoludne. Zneske do 50 glđ. prav precej. zneske od 50 naprej do 100 glđ. je treba odpovedati en dan poprej, zneske od 100 do 1000 glđ. z odpovedjo 3 dni, čez 1000 glđ. z odpovedjo 5 dni.

Eskomptuje menjice, domicilirane na tržaškem trgu po 3%.

Posojuje na državne papirje avstrijsko-ogrske do 1000 gl. po . . . 4%.

više zneske v tekočem računu po 4%.

Daje denar tuli proti vknjiženju na posetva v Trstu, obresti po dogovoru.

Trst, 24. marelja 1883

Priznana nepokvarjene

izvrstne voščene

SVEČE

izdelujejo

P. & R. Seemann

v Ljubljani.

Agencija za posredovanje

u službah i kod stanovanja

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe svake vrste u A-triji i inozemstvu. Kupuje i prodava kuče, po najugodnejših pogodbami. Piazza Ponterosso br. 2. I. kat.

Švicarska ČOKOLADA

in CACAO

iz tovarne AMED. KOHLER & FILS v LA SANNÉ (Švica).
Odklikovano z medaljami prv. reda na svetovni razstavi v Parizu 1889. in v Trstu 1882.
L. H. BERNSTEIN na DUNAJI.
Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.

Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.
Sv. k. k. privilegij št. 18.

Najboljši

papir za cigaretke

27—36 je pristni

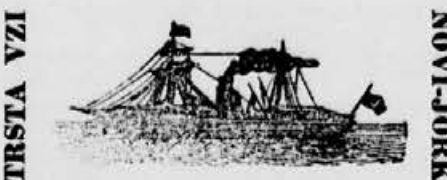
LE HOUBLON

franc. fabrikat Cawleyer in Henryer v Parizu
Seari se pred ponarejanjem.

Pristen je ta papir za cigaretke le, ako nosi vsaki listek znamko: „LE HOUBLON“ in doljno zavarovalno marko ter signaturo.

Medjunarodna linija

TRSTA VZI NOVI-JORK

IZ TRSTA V NOVI-JORK naravnost.
Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vspremajo blago in potnike po najnižjih cenah in najboljše p. strežbo. 11—13

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.

„Anglia“, v 3. dan februvarja.
Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,
generalnega pasažnega agenta.

Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale
v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 glđ. Vmesni krov 60 glđ.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na
Emiliano d'Ant. Poglajen,
generalnega agenta.

LEKARNA RAVASINI

Piazza della Stazione

V TRSTU.

Priporoča te le posebnosti:

Katramova voda posebno dober lek proti kataru, kerraztipija-lez.

Hlebčki Ravasini iz trpotčev; sokla proti prehlajenju, kataru kašlju in boleznim v grlu.

Ribje olje naravno limonove barve, ki vonja prav malo po ribi, pristno, brez vsake u slabega okusa. Najboljši lek proti jeti, trganju, izpohom, slabo ti itd.

Ribje olje mešano z jedom in železni o, lek po ceni in gotov, priporočljiv dr. žilnam, katere imajo otroke z dvojnimi udi in ne morejo shoditi.

Adontina Ravasini lek proti robobolu, čini priponoček, ka-t r. precej ostavi bolečine gnjilih zob.

Elikzir in zobočistni prah za čiščenje in dobro vzdrževanje zobovja in dobre vonjave v listih.

Dišeča glicerina proti pokanju kože, priporočljiva za z mo.

Prašati vedno po teh posebnosti na ime MARKA RAVASINI, lekarna „Alta Giustizia“, Piazza della Stazione. Zaloge mineralnih vo, posebnosti domače in inostranske, kem. eni izdelki in mrodiže, izdelki iz elastične gume, ranocelniki orodje, dišeče mlo in drugi izdelki lekarni itd.

Vsaka naročba se precej izvrši.

NOVOST!!!

Pečat „TRST“ najprikladnejše darilo, jako koristen, zadržujoč vse, kar je potrebno v pisarni, kakor: pečat iz kavčuka, z avtomatičnim barvilom, pero in svinčnik, vse v najlepšegantnejšoj obliki iz nikla in pregibljivo, da se more hraniti v žepu. Nadalje okusno izdelani pečati v obliki medaljonov, ur, skatlj ce za žvepljenke in razni drugi žnipečati.

Pri odklikovanem grafičnem zavodu

HEN. FREISINGER-JA

Lloydova palača ulica „Mercato vecchio“ št. 4

V TRSTU.

